

Ontdek landgoed Soeslo. Geniet van het gevarieerde kleinschalige landschap en laat u verrassen door het contrast tussen de intieme doorkijkjes en het weidse uitzicht over de polder en door de grote variatie aan oude bomen en plantengroei. Met een beetje geluk kunt u in het veld reeën zien of een buizerd horen miauwen. Bijzonder is de driehoekige lanenstructuur die U op weinig andere landgoederen treft. Het zal u opvallen dat Landschap Overijssel, de eigenaar van het landgoed, inzet op duurzaamheid en behoud van cultuurhistorie. De route is ook offline te wandelen met de app IVN routes in de app stores.

Toegankelijkheid:

Het gebied is toegankelijk van zonsopgang tot zonsondergang. De route gaat grotendeels over onverharde (gras)paden en is zeker na flinke regenval niet geschikt voor rolstoelen of mensen die slecht ter been zijn. Honden mogen mee aan de lijn.

Startpunt: het weggetje naast de sauna aan de Heinoseweg 26, 8026 PD Zwolle

Openbaar vervoer:

Vanaf bushalte 'Kroesenallee Zwolle' is het 15 minuten lopen naar het startpunt.

Met de OV-fiets bent u vanaf station Zwolle in 25 minuten bij het startpunt.

Voor recente trein- en bustijden kunt u het startpunt invoeren als bestemming op 9292.nl

Voor de route vanaf het station of de bushalte kunt u navigeren naar het startpunt.

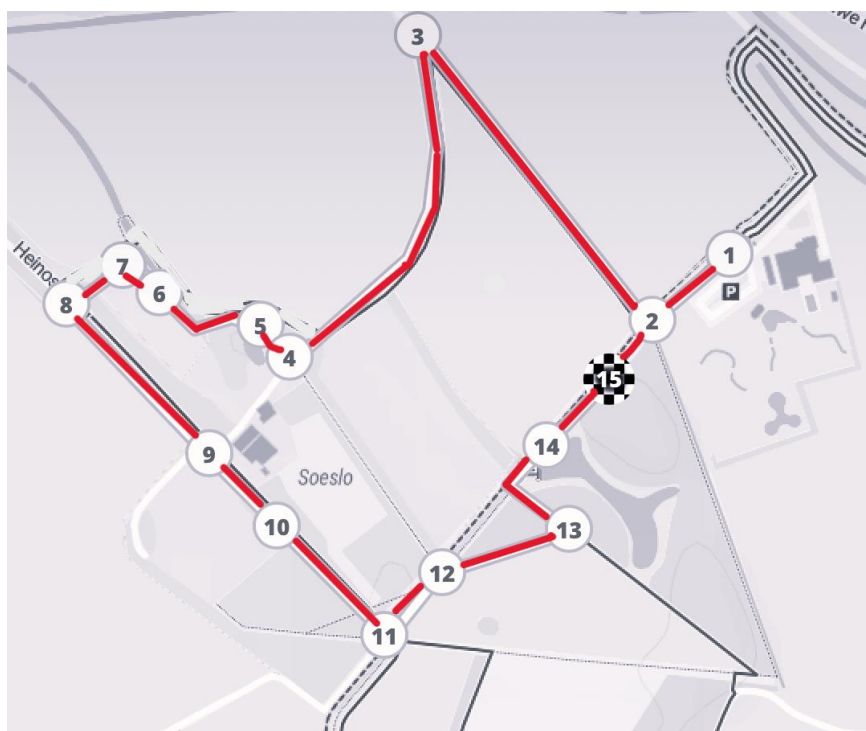
Eigen vervoer:

Navigeer naar het startpunt. De parkeerplaats is bedoeld voor bezoekers van de sauna. Voor de IVN-wandeling kunt u de auto parkeren langs het weggetje.

Horeca in de buurt:

Op 500m afstand van landgoed Soeslo vindt u [restaurant de Mol](#).

Routekaart met informatiepunten:

1 Startpunt

Welkom bij dit startpunt voor de wandeling op landgoed Soeslo.

De parkeerplaats is bedoeld voor de bezoekers van de sauna.
Voor de IVN-wandeling kunt u parkeren langs het weggetje

volg het Soeslopad tot de bosrand, waar u het informatiebord van Landschap Overijssel ziet (punt 2)

2 Welkom op landgoed Soeslo

U staat hier aan de buitenrand van landgoed Soeslo, dat wordt beheerd door Landschap Overijssel. Op het landgoed komt u een grote verscheidenheid tegen aan grondgebruik en daarmee veel verschillende leefgebieden voor planten en dieren. Kijk om u heen en probeer de buizerd en de torenvalk en in het open veld de reeën te ontdekken. De dassen zijn schuw en komen alleen 's nachts tevoorschijn.

Ga hier rechtsaf door het klaphek en loop tot de kruising (punt 3)

3 Verschraving voor grotere biodiversiteit

Sta op dit punt even stil. Ervaar het verschil in sfeer van het open veld en die van het landgoed.

Neem de tijd om verschillende geluiden op u in te laten werken....

Welke geluiden neemt u waar? Het miauwen van de buizerd, het verkeerslawaai of.....?

Wanneer u over het veld achter u kijkt, ziet u het viaduct over de N35. Voor de aanleg van dit viaduct is grond gebruikt die is afgegraven van het ruige open veld voor u. Van de bovenlaag van deze zwaar bemeste grond werd 40 cm afgegraven. Daardoor is de bovenlaag verschraald. Arme grond zorgt voor een grotere biodiversiteit. In het verre verleden was dit grasland te nat om er vee te laten grazen, maar kon er wel hooi worden geoogst. Het streven is om dit bloemrijke, natte hooiland hier opnieuw te laten ontstaan. Hopelijk verschijnen hier weer de dotterbloem, het icarusblauwtje en de zilveren maan.

Ga op deze kruising linksaf en loop over de oorspronkelijke toegangsweg naar Huis Soeslo (punt 4)

4 Van Spieker tot landhuis

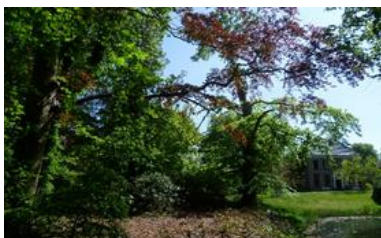

Ziet u dat u op een verhoging in het landschap staat? Het statige huis Soeslo is gebouwd op de kop van een dekzandrug. In de 16^e eeuw werd hier een 'spieker' of 'spijker' gebouwd, die gebruikt werd voor opslag van hooi. In de 17^e en 18^e eeuw zijn veel spiekers ontwikkeld tot buitenplaatsen. Ook hier werd in 1815 de spieker uitgebreid met een voorhuis met twee bouwlagen. Het landgoed is eeuwen lang in bezit geweest van de adel en behoorde o.a. tot de hervormde familie Royer, de katholieke familie van Grootveld en tot Crouse, burgemeester van Zwolle. In de jaren 60 heeft gemeente Zwolle het landgoed aangekocht en kwam een deel van de landerijen in bezit van Landschap Overijssel. Tussen 1983 en 1992 heeft het landhuis dienst gedaan als gereformeerd vormingscentrum. Inmiddels is Soeslo een erkend rijksmonument en in particulier bezit.

Neem voor het witte hek het pad naar rechts tot op het bruggetje (punt 5)

5 Bomen als statussymbool

Kijk eens om u heen naar de vele monumentale bomen die hier staan. Om een landgoed status te geven werden in het verleden exotische bomen aangeplant zoals de rode beuk en de paardenkastanje. Ook de Amerikaanse eik die u bij punt 6 zult zien, is een exoot.

In de 17^e eeuw werd Landgoed Soeslo aangelegd volgens de mathematisch aandoende classicistische landschapsstijl. Jacht en houtopbrengst waren de belangrijkste functies. Een eeuw later werden romantische stijlelementen met solitaire bomen en weidse gazons toegepast. Sfeer en beleving van het landschap werden belangrijk gevonden.

vervolg het pad tot de dikke Amerikaanse eik net voor de bocht naar links

6 Oeroude Amerikaanse eik

Ook deze oeroude Amerikaanse eik is aangeplant om de status van de huiseigenaar te vergroten. Stelt u zich eens voor hoeveel generaties hier gewandeld hebben en in zijn schaduw hebben genoten van dit mooie plekje!

Loop door tot net voorbij de bocht (punt 7)

7 Bewoningsresten onder de grond

Wat valt u op als u tussen de struiken door naar het weiland kijkt?

Ziet u dat het eerste deel van het weiland, op de flank van de dekzandrug, weliger begroeid is?

De bemeste bovenlaag is hier niet verwijderd. Vooral grassen profiteren van de stikstofrijke grond, waardoor bloemsoorten minder kans krijgen. Dit gedeelte van het weiland is archeologisch gezien interessant en is daarom beschermd en niet afgegraven. Onder de grond bevinden zich waarschijnlijk bewoningsresten die terug gaan tot de vroege middeleeuwen en misschien zelfs tot in de ijstijd.

Blijf het pad volgen tot de kruising bij punt 8

8 Eikenlaan

Bomen in lanen zijn meestal van één soort en op een vaste afstand geplant. Hier ziet u een eikenlaan. Lanen dienden als beschutting tegen zon en wind. Daarnaast leverden zij mooie rechte stammen voor constructiehout.

Ga hier linksaf en loop tot het witte hek bij de bebouwing

9 Lanen voor structuur

U kijkt hier op de zijkant van huis Soeslo met het koetshuis en de boerderij. De mooie eikenlaan en de beukenlaan geven allure aan het landgoed. Op buitenplaatsen zoals Soeslo werden vanaf de 17^e eeuw lanen vaak aangeplant langs zichtassen vanuit het huis. Lanen vormen een sterk structurerend element en pasten goed in de classicistische landschapsstijl van die tijd. Tussen de lanen werd vaak eikenhakhout aangeplant.

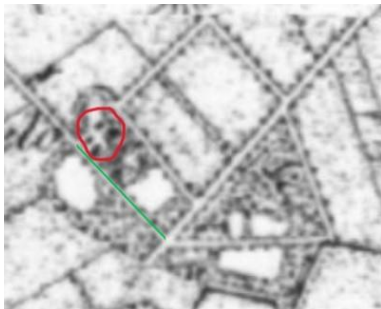

Foto: Soeslo op uitsnede van kaart uit 1850, de bomenlanen zijn duidelijk herkenbaar. In de rode cirkel huis Soeslo. Groen gemarkeerd de laan waar u nu doorloopt.

bron: topotijdreis.nl

Loop iets verder langs deze laan tot de boomgaard bij punt 10

10 Fruitboomgaard en bestuiving

Links van u hebt u uitzicht op de boomgaard met hoogstamfruitbomen.

Iets verderop, achter de doorgegroeide beukenhaag, zijn een aantal bijenkasten te zien. Honingbijen bestuiven de fruitbomen, maar verdringen ook de wilde bijensoorten, die het steeds moeilijker krijgen.

Loop door tot de vijfsprong (punt 11)

11 Sterrenbos

Op dit punt komen vijf paden bij elkaar, waardoor een stervorm ontstaat met daartussen driehoekige percelen. Tijdens de jacht was vanuit dit punt het overstekend wild goed te zien.

Sterrenbossen zijn een element uit de barokke tuinarchitectuur en werden in de 18^e eeuw vaak aangelegd op landgoederen.

Kijk eens goed naar de boomkruinen. Landschap Overijssel laat dode bomen staan maar verwijdert de kruin. Op die manier vangt de boom bij storm minder wind en blijft overeind. De dode bomen bieden nestgelegenheid aan hollenbroeders zoals de specht, maar geven ook onderdak aan veel verschillende insecten en andere 'opruimers' van de natuur.

Ga op deze vijsprong linksaf het Soeslopad op tot u rechts een graspad op kunt (punt 12)

12 Acacia boomboeket en lindenstoel

Rechts ziet u een meerstammige Acaciaboorn. Dit is een boomboeket, een aanplantvorm die je vaker op landgoederen ziet. De vijf bomen zijn klonen van dezelfde boom, met alle dezelfde eigenschappen zodat er niet eentje harder gaat groeien, of andere bladeren of kleur heeft. De wortels worden in elkaar gevlochten zodat de bomen uiteindelijk één boom vormen, met stammen die iets naar buiten groeien. Net als een bloemenboeket dus.

Deze boom is door familie, Natuur en Milieu Overijssel en Landschap Overijssel geplant als herinnering aan "bijkoningin" Livia Leijssen, een van de initiatiefnemers van de bijenbeweging in Overijssel. Een Acacia is, hoewel niet inheems, zeer aantrekkelijk voor bijen door de grote hoeveelheid honing in haar bloesem. De meerstammige boom staat symbool voor het groeiende netwerk van Livia en de bijenbeweging.

Recht achter de boeketboom ziet u een groepje lindenbomen. Zij vormen een 'lindenstoel': op één oude, afgezaagde onderstam, zijn nieuwe scheuten opgeschoten die uitgegroeid zijn tot een hechte bomenfamilie.

Loop over het graspad tot de kruising (punt 13)

13 Geriefbosjes en rabatten

Voor u ziet u zowel links als rechts 'geriefbosjes'. Het hout werd onder andere gebruikt als weipalen, stelen voor gereedschap en stookhout. Tegenwoordig worden deze bosjes gefaseerd gekapt om gevarieerde begroeiing te krijgen. Zo kunnen verschillende diersoorten hier foerageren en dekking zoeken. Konijnen brengen er hun jongen groot, 's nachts jaagt de bosuil hier op muizen en zoekt de das er naar wormen. Overdag biedt dit soort bosjes beschutting aan reeën.

In de Vechtstreek werden vooral eiken aangeplant als hakhout. De schors van de eik bevat looizuur dat gebruikt werd in de leerlooierij. Als een perceel te nat was voor aanplant van eiken, zoals ook hier in Soeslo, werden walletjes opgeworpen, de zogenaamde 'rabatten'. Straks bij punt 15 zijn ze bijvoorbeeld goed te zien. Eikenhakhout kon ongeveer om de 7 tot 12 jaar geoogst worden. De stobben bleven staan en groeiden opnieuw uit. In de eikenhakhoutbosjes staan 'hakhoutstoven' die honderden jaren oud zijn.

Bron: Goutbeek, A., (2015). *Eikenhakhout langs de Vecht*. Ambacht rond Dalfsen in de negentiende eeuw, Historische Kring Dalfsen, uitgave Landschap Overijssel

Ga hier linksaf, loop tot de T-splitsing en ga rechtsaf het Soeslopad op (punt 14)

14 De vijver

Om dichtgroeien van het water te voorkomen, wordt het riet gefaseerd gemaaid en worden opkomende elzenstruiken kort gehouden.

Hier kunt u, net als de wandelaars uit vorige eeuwen, op het bankje even uitrusten voordat u huiswaarts keert.

Blijf het Soeslopad volgen. U loopt via de rabatten aan de rechterkant (punt 15) en het toegangsbord van punt 2 door naar het startpunt.

15 Rabatten en eindpunt

Rechts van het pad ziet u langgerekte wallen met bomen. Dit zijn rabatten zoals beschreven bij punt 13.

U bent nu bijna weer bij het startpunt van de wandeling. Hier eindigt de route van IVN Zwolle e.o. Wij hopen dat u heeft genoten.

Klopt er iets niet of wilt u meer informatie? Mail het ons via routes@ivnzwolle.nl

IVN Zwolle e.o. organiseert regelmatig excursies en cursussen in natuurgebieden in (de omgeving van) Zwolle. Kijk voor meer routes en activiteiten van onze afdeling op www.ivnzwolle.nl.